Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Hertz, Sylvester

Titel: BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Hertz, Sylvester (1844-10-27)

Citation: Hertz, Sylvester: ”BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Hertz, Sylvester (1844-10-27)”, i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 79. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000034.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Hertz, Sylvester, *Breve fra og til Henrik Hertz,*

Fra S. Hertz. til H. Hertz.
Weile d. 27de Okt. 1844

Min kjære Henrik. »Tandem venisti!« siger Du nok ved at see min gamle Haandskrivt. Du har Ret, min Skrivelyst er tildeels sløvet, deels har jeg saameget Andet at tage vare paa, at jeg maa indskrænke mit Skriveri til de nødvendigste Forretningsbreve. Heller ikke er det, jeg har at melde, Postpengene værd, ja neppe værd at læse. Hvad forefalder her? Lutter Bagateller, s. 80som jeg ikke gider høre, end mindre gjentage. Dog, dennegang har jeg dog Noget at skrive om. Først min Tak for 2den Deel af Dine lyriske og dramatiske Digte. Førend jeg modtog den, havde jeg alt læst Perspektivkassen. Mine Børn, de to ældste, Wilhelm og Rikke, kunne alt Din Perspektivkasse udenad. Jeg hørte dem recitere den forleden Morgen i Sengen. De ere begge store Liebhavere af Vers — naturligviis efter deres Onkel. Ogsaa min lille Henrik har alt for et Par Aar siden kunnet recitere Følgende:

Jeg hedder Henrik Suurkaal og er en lille Dreng, Og naar jeg er søvnig, saa gaaer jeg i min Seng. Min Fader holder af mig, min Mo'er gjør ligesaa, De gi'er mig Sko og Strømper og Skjorter bittesmaa.

— — Aa ja, Triers *) gjorde et yderst behageligt Indtryk paa mig. Hvor glad var jeg ved at see Sophie igjen og Fylla, disse Minder fra min Ungdoms lykkeligste Dage. Det var med en egen Følelse, jeg den Morgen gik hen til Gjæstgivergaarden, op ad den steile Trappe og bankede paa Døren. Min hele Ungdom, vidste jeg, var derinde. Hvordan seer Sophie s. 81ud? var min stadige Tanke; hvordan vil man modtage Dig? — Jeg traadte ind. Den vakkre, rosenfarvede Pige med det kastaniebrune, nedbølgende Haar — saaledes som hun ofte havde siddet ved min Side — stod nu for mig som en lille, fyldig, häusliches Mütterchen — riig for mig paa gamle, kjære Minder. De tog meget glade imod mig. Jeg gjorde kort derefter en lille Tour med dem udenfor Byen og introduceerte dem derpaa i min Familie.

Igjen tilbage til Din Bog. Smaadigtene ere mig bekjendte fra Bladene; det glæder mig, at Du har skrevet et Digt i Oehlenschlägers Album. Aarstiderne har jeg, troer jeg, i sin Tid læst i Folkekalenderen. Slige Poemer lykkes Dig særdeles godt. Jeg havde gjerne sagt Dig yderligere min Mening om Bogen; men nu da jeg igjen tager fat paa Brevet, som min Kones Kalden til Bords standsede, er jeg imidlertid bleven belemret med et Stykke Æblekage, der spender mari min Mave som en Tromme. – – I Leiren ved Hedensted var jeg Kongens Fødselsdag, og kjedede mig ret godt. Nathansons Relation i Berl. Tid. laborerer af Usandhed. Et Par Esqvadroner begyndte med et høit Hurra; men det blev efterhaanden mattere og mattere. Folket ɔ: Tilskuerne aabnede ikke s. 82deres Mund. I det Hele var »Leiren« ikke andet, end en lille Mønstring paa Nørrefælled.

Min Kone og Børnene hilse Dig mange Gange.

Din S. Hertz.